

چالوی

۱۳ دنیان

پری های آب و هوای

استورم

پری رعد و برق

نویسنده: دیزی مدوز
تصویرگر: جورجی ریپر
مترجم: شادی دیبری

کتاب های زعفرانی

جادو در آسمان

9

استورم

14

ریچل در خطر

ریچل در خطر

۳۳

فکر ترسناک

که سست، به کمک مرا آید
لویرای بعلات بیک عده در منزل دوستش کریمی تیت در

۳۹

۴۸ هشدار دودل بآن هایی که دانستند به آینه و لامپ، چشم خود را نگاه نمایم

دسته‌های اصلی به طبق مارک انتشار

ریچل واکر ناله کنان گفت: «باورم نمی‌شود. فردا آخرین روزی است که اینجا هستم.»

او برای تعطیلات یک هفته در منزل دوستش کریستی تیت در دهکده‌ی ودربری مانده بود. در طول این مدت کلی ماجرا برای دخترها پیش آمد. آن‌ها می‌دانستند به این راحتی‌ها نمی‌توانند با هم خداحافظی کنند. دخترها با خوشحالی به طرف پارک راه افتادند. تمام شب گذشته باران باریده بود ولی در آن موقع خورشید در

به پری‌های آب و هوا کمک کرده بودند تا پرها را

پس بگیرند. چون بدون پرها، دودل فقط یک بادنمای معمولی فلزی بود که پدر کریستی آن را روی زمین پارک پیدا کرده و با خود به خانه آورده و روی سقف انبار قدیمی خانه نصب کرده بود.

کریستی که داشت در ورودی پارک را هُل می‌داد، گفت: «تا حالا دودل پنج تا از پرهاش را به دست آورده، امیدوارم قبل از آن که به خانه برگردی، بتوانیم دو تا پر باقی‌مانده را هم پیدا کنیم.»

آسمان می‌درخشد. قبل از آن که از خانه خارج شوند، خانم تیت گفت: «کت‌های تان را بپوشید. بیرون هوا خنک است.»

کریستی به دوستش گفت: «این مدت که این جا بودی، چقدر خوش گذشت! فکر نکنم هیچ وقت این هفته را فراموش کنم؛ تو چطور؟» ریچل سرش را تکانی داد و گفت: «امکان ندارد فراموش کنم.» دو دوست به هم لبخند زدند. عجب هفته‌ی جالبی داشتند! به لطف جک فراتست و اشباح خبیث و بدجنس او، هوا یک روز برفی، یک روز طوفانی، یک روز ابری، یک روز آفتابی و یک روز

